

Nevin
Birsa

**PROTI
ZELENI TROMBI**

Izplul bom iz temnega koridorja nesrečnih sanj,
zamaknjen v luč in presenečen od daljav,
iz katerih prihaja: utrgal bom v bližino cvetja
reko, penasti plašč valov, dah ognja
in kristalnega jutra bom prenesel v moje prsi,
jutro, jutro, ki od daleč trgaš rakovice
bakrene barve, a vzkliki sežejo še dalj,
naprej, proti zeleni trombi,
o pozaba, kronaj moje lase s soncem, moje misli
s klorofilom zelenja, da pridejo v korita
nerojenih dogajanj, da zdrčijo iskre iz ogromnih
tetraedrov skozi vonj akacij,
skozi moje nosnice
in smolo bregov in nizkih brinovih drevesc
do splašenih divjadi mojega srca,
do ožganega drevesa, do ogledala,
v katerem se zablešči moje belo čelo!

SILNA
JE TVOJA MOČ

Silna je tvoja moč, v drgetu trobelike!
A spoznanje je boleče kot kri,
globoko v zaklonu rojstva najde zarodek
plačilo za stoletja teme in za temo vsega:
tudi ko v temotnem plašču
razbiraš sledove zvezd,
vsa sončna, zbegana bogastva zemlje
in nečimrnost duha:
sem v luči,
ki se odmika proti navpičnim stenam,
proti širokemu zamahu neke ostre,
še nezaznavne perutnice prihodnosti.

Je to vihar, ki ga pričakujem,
ali samo begajo zenice v prašnikih nekega cveta,
neke divje rastline proti tanki plasti
megličastih višav, razpršenih v kumulih?

KER MRTVI
SE VRAČAJO

Kozarec življenja lebdi nad poljem,
omrtvičena rana še zmerom
izžiga svetlobo v prosojnem padcu cerkve:

vse plapola,
ko se zatečem v odtis zgubljenih stopal,
v bedo, ki se solzi kot dekle
za mračno vsebino boleče vsebine.

In vse plapola:
ker mrtvi se vračajo.

TVOJA ČELJUST
GRIZE SLAMO

Z golo roko mozga šepečejo izviri,
ono globoko svetlobo so razbili kositrni novci,
in osupel sem nad strebrom,
ki se opoteka
v mojem votlem zobu,
za spoznanje, uklenjen med obtožbe,
z bodečo žico, ki je zibka, veter,
vrv ali speča kresnica
v ohlapnem mrestu davnine in v glasu potopljenega zvona.

Vse se preminja,
 nezadržno,
 in bajonet še zmerom tke vzdih krvi,
 obtok se zgane,
 ves mračen se zganem; a tvoja čeljust
 grize slamo in neznanski žarek apna. Tako,
 pravim, tako je prav.

A pozabil sem
 na minuli april,
 ki nosi oblačna jadra na svojem jeziku,
 skozi škropeči pepel, in školjka,
 školjka, školjka meče vse intenzivnejšo
 noč in prekletstvo na skladišča
 in velika vrata blagajn in mrčesa,
 in vse stoka kot hripavi stražarji med vrvmi.

RESNIČNO,
 BILA JE JESEN

Rastel je karbid, let galeba
 je razbohotal mojo kri in mojo senco:
 Sem tu včeraj pozabil bodalo,
 sem tu, včeraj, jutri, zapisal pergamentni žarek,
 z odrezanim krilom zmaja
 sem molil svojo podobo,
 in prosil odpuščanja:
 zlo, ni zlo, je krivica,
 šepetajoči, vzburjeni listi gorijo.

Resnično, bila je jesen, bila.
 Resnično: lijak, skozi katerega je trobil
 nori stražar, je bil iz
 bledice marmora in odtekajočega zelenja,
 iz rje vodà, s hrbtenico iz voska,
 z loščem in krivuljo resnega molka.

Tulil je tudi vladar.
 Tulil je vladar zlata.
 Tulili so grobovi,
 iz katerih je pobliskavalo skovikanje,
 hrup kopij, z nabreklo veko
 in vozli puščic in semenjem smrti

In nenadoma je bila zmajeva zemlja,
 bila je zmajeva kri,
 bila je rdeča,
 resnično, bila je jesen.

**KI NAS
 NEUSMILJENO
 PRELAMLJA** Mačke gredo skoz luno,
 njih strgano okostje maliči moj sen,
 ki je zaklet in nemiren:

Kdo prebuja mrtve,
 kdo otroke, z materami, ki strmijo v rdeči strop,
 v rdeče zvezde, v rdeči utrip rožmarina,
 kdo se zamisli
 nad krčem večnosti,
 ki nas neusmiljeno prelamlja,
 bega, muči, da
 zapremo kite, svetlobne ogorke prsti
 in se z izdolbenim licem
 prepustimo krohotu kož in kosti?

SAMO ZLATO Zlato, samo zlato in zastave svobode:
 čutim jih kot vonj jeseni
 in rezko razkranje v soncu in nosnicah.

Temno je tvoje srce,
 tudi ko strmim
 v oltar ugašajočih sveč, —
 kam se opotekaš,
 kam izginjaš v temo?

Vidim se v prekletem času,
 vidim se med čeljustmi tolmunov.

O mlini, o sonca!

In se ruši čas in se ruši nebo.